

ИЗВЕШТАЈ

О урађеном мастер раду Ање Јокић на тему: **Women’s Participation in Peace Processes: How Women of Liberia Protested for Inclusion and Peace**

Кандидаткиња Ања Јокић написала је мастер рад под називом: „Women’s Participation in Peace Processes: How Women of Liberia Protested for Inclusion and Peace“, обима 57 страница који садржи 58 библиографских јединица извора и релевантне научне литературе. Рад је написан на енглеском језику и у потпуности је усаглашен са садржајем пријаве нацрта мастер рада, која је одобрена на седници Политиколошког одељења одржаној 1. јуна 2021. године и Већа последипломских студија Факултета политичких наука.

Тема рада налази се на раскршћу трију дисциплина – политичке науке са фокусом на грађанску непослушност, студија мира и студија рода. Ауторка настоји да покаже због чега је потребно укључити жене у преговоре који воде прекиду непријатељстава али, што је још важније, у процесе изградње мира. У том циљу осврће се на улогу жена у окончању грађанског рата у Либерiji и изградњи демократских институција које подупиру позитиван мир. Рад се састоји од увода, три тематске целине које се садрже по три или четири одељка, закључка, те списка литературе и извора. Прва тематска целина бави се искљученошћу жена из мировних процеса, друга је посвећена феминистичкој перспективи и начинима да се жене укључе у мировне процесе, а трећа се бави мировном кампањом жена у Либерiji. Све три целине су сразмерног обима и имају подударну структуру која се састоји од: 1) кратког увода; 2) три или четири одељка и 3) закључка. Обим рада одговара стандардима предвиђеним Правилником о мастер академским студијама

Универзитета у Београду – Факултета политичких наука, а рад је усклађен и са главним правилима које утврђује Упутство за пријаву, израду и одбрану мастер рада Мастер академских студија политикологије – Мастера међународних студија који се користи на Регионалном мастер програму студија мира.

У првој тематској целини ауторка, ослањајући се на релевантну литературу, показује да су жене најчешће искључене из мировних процеса, те набраја могуће разлоге који стоје иза тога. Ауторка указује на то да је овај проблем препознат и од стране Уједињених нација, али и да бројне резолуције нису довеле до задовољавајућег исхода. На крају, ауторка описује и специфичности женског искуства у рату. Почетак друге тематске целине надовезује се на последњи одељак прве и ту ауторка нуди преглед феминистичких проучавања ратних сукоба и путева ка њиховом разрешењу. Ауторка наводи да је женско искуство је важан и непризнат део рата, те да је важно укључити жене и у процесе изградње мира. Потреба за њиховим учешћем није само последица њихове бројности и општег захтева за политичком представљеношћу, већ је и инструментално корисно. Женске перспективе могу оснажити мир тиме што га неће третирати само као прекид непријатељстава, већ као почетак дуготрајног процеса у коме се тежи умањењу и, коначно, уклањању друштвених разлога који су довели до сукоба.

Трећа целина се тиче масовним мировним покретом жена у Либерiji (*Women of Liberia Mass Action for Peace*) и тиме како је он грађанском непослушношћу и другим методама политичког притиска помогао да се оконча грађански рат у овој земљи. Ауторка излаже изнијансиран став по коме је однос активисткиња према системској искључености жена био двојак. С једне стране, оне су се супротстављале патријархату самом одлуком да се политички ангажују и покушају да допринесу миру. Истовремено, активисткиње су на креативне начине користиле неке од патријархалних представа о женама како би постигле своје циљеве.

У закључку се Ања Јокић осврће на неколико централних тема којима се бавила у мастер раду. Закључак повезује начине на које су се жене у Либерiji бориле за мир и своју бољу заступљеност. Студија случаја коју је ауторка одабрала посебно је корисна зато што повезује 1) борбу за већи политички утицај коју мировне активисткиње започињу

ван институција, 2) ангажованост жена (институционалну и ванинституционалну) у процесима демократизације и економског опоравка и 3) постизање трајног мира.

.....

На основу свега наведеног, може се закључити да мастер рад Ање Јокић на темељан начин обрађује сложену и прецизно одређену тему која није довољно заступљена у домаћој литератури. Комисија сматра да је мастер рад успешно одговорио на претходно постављене хипотезе и да је испунио циљеве предвиђене пријавом мастер рада. Ауторка је такође темељно, прегледно и систематично проучила значајан број савремених политиколошких расправа, а посебно оних из области студија мира и студија рода. Зато Комисија констатује да је мастер рад Ање Јокић, „Women’s Participation in Peace Processes: How Women of Liberia Protested for Inclusion and Peace“, **подобан за јавну одбрану, пошто испуњава све услове предвиђене нормативно-правним актима Универзитета у Београду и Факултета политичких наука.**

У Београду, 21.09.2021.

КОМИСИЈА

1. проф. др Немања Џуверовић

2. доц. др Катарина Лончаревић

3. проф. др Марко Симендић, ментор